І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. Шевченко

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: в Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 28-го БЕРЕЗНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 28, 1962 No. 58. VOL. LXIX.

КЕННЕДІ ПРОПОНУЄ ПІВТОРАРІЧНИЙ ПЛЯН НОВИХ ЗАТРУДНЕНЬ ЗА $600 МІЛЬЙОНІВ

ЗА ДОПОМОГОЮ ПУБЛІЧНИХ РОБІТ МАЮТЬ ЗМЕНШИТИ ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ

Вашинґтон. — Президент 26-го березня вислав листа до голов комісій публічних робіт в Сенаті і Палаті Репрезентантів з домаганням, щоб Конгрес якнайшвидше ухвалив $600 мільйонів на публічні роботи, щоб впродовж найближчих 18-ох місяців можна було дати працю робітникам в 958-ох місцевостях, де є поважніше числа довготермінових безробітних. Президент написав, що ЗДА „не стоять перед економічною знижкою", але обидві попередні рецесії, що були перервані неповним економічним ростом, спричинили проблему довготермінових безробітних і економічне лихо в сотках громад в різних районах цієї країни. Коли Конгрес признає запропоновані Президентом видатки, тоді можна б почати такі праці в громадах із більшим числом безробітних: поліпшення водопроводів, будова парків і відпочинкових можливостей, будова і поліпшення каналізації та очищення води, конструкція нових будинків і модернізація публічних будівель, будова шпиталів, автострад, летовищ і портів. В засаді федеральний уряд видавав би тільки половину коштів на згадані вище публічні роботи, а стейти і міські управи мали б давати другу половину. У вийняткових випадках, коли б стейти або міста не мали тепер фондів, то федеральний уряд дав би їм позику. Треба підкреслити, що цей проєкт Президента не відноситься до давнішого урядового законопроєкту, згідно з яким Конгрес мав би ухвалити повновласті для Президента видати два більйони долярів на публічні роботи тоді, коли б уважав це за конечне для поборювання економічної рецесії. Новий проєкт уряду йде в тому напрямку, щоб за допомогою $600 мільйонів негайно зліквідувати завелике число безробітних в тих районах, де воно існує. Демократичні члени Конгресу хвалять урядовий проєкт, заявляючи, що він є корисний для того, щоб поважно зменшити число довготермінових безробітних. Але республіканці відразу побачили в урядовому пляні політичні цілі: у виборчому році почати публічні роботи на те, щоб здобути собі голоси виборців. Конгресмен - республіканець — Джеймс Окінклосс із Ню Джерзі, який є визначним членом в Палатній Комісії Публічних Робіт, заявив, що він признає потребу допомогти безробітним, але є проти того, щоб Президент дістав повновласті здійснювати таку програму і приділювати гроші на публічні роботи. Цей конгресмен сказав в Комісії під час переслухання, що „наша країна заснована була як така, що її контролюють вибранці народу, і ми повинні цього триматися". Республіканці побоюються, щоб демократичний уряд не використав цих фондів як політичний капітал для своєї партії. Зорганізоване робітництво домагається подібної акції від уряду і голова Американської Федерації Праці — Конгресу Індустрійних Організацій Дж. Міні минулого тижня вислав був листа до Президента, домагаючися рішучих засобів для поборювання безробіття. Урядовий проєкт підтримують секретар праці Артур Дж. Ґолдберґ, голова Ради Економічних Дорадників д-р Волтер Геллер і директор бюджету Дейвід Е. Белл.

Канадійська преса домагається нових виборів

Оттава.— Два провідні консервативні канадійські щоденники „Оттава Джорнел" і „Торонто Телеграм" закликають уряд прем'єра Джана Діфенбейкера негайно розв'язати федеральний парлямент та перевести нові вибори ще на весні цього року. Як причину цього кроку часописи подають те, що теперішній канадійський парлямент стався місцем, де опозиційна ліберальна партія виголошує пропаґандивні партійні кличі, щоб здобути собі прихильність виборців. Пора, пишуть ці часописи, покінчити з такою обструкційною тактикою ліберальної опозиції, яка не дбає про свою парляментарну повинність та не дозволяє на прийняття потрібних для країни законів. Обидва названі щоденники мають довір'я до прем'єра Діфенбейкера. І ліберали і консерватисти вірять у виборчу перемогу, але ліберали не хотіли б, щоб виборчими проблемами були ті справи, проти яких вони вели обструкцію в парляменті.

Американський військовий дезертир просить політичного азилю на Кубі

Вашинґтон. — 24-го березня представник армії повідомив, що американський дезертир на Кубі, — це 28-річний сержант Боббі Дж. Кісі, який є на списку дезертирів від 25-го лютого ц.р., і який крім того є оскаржений за вальшування чеків. Сержант Кісі прибув на Кубу на цивільному літаку і приземлився 23-го березня о год. 10:30 на гаванському летовищі. Він зголосився як американський дезертир і просив про право політичного азилю. Виявилося, що Кісі найняв собі приватний легкий літак і залетів ним до Куби. ЗДА не мають дипломатичних зв'язків з Гаваною, і не знати, як Вашинґтон зареаґує на крок цього дезертира.

В АМЕРИЦІ

● **Представник корпорації** „Рятуйте наш нарід" в Ню Орлінсі, Луїзіяна, заявив, що члени тієї корпорації накажуть своїм дітям, щоб не були присутні на промові президента Кеннеді в дні 4-го травня, коли Президент відвідає Ню Орлінс і на просьбу місцевого посадника виголосить окрему промову до дітей. Деякі південні мешканці ЗДА є проти Кеннеді за те, що він підтримує скасування расової сеґреґації білих із чорними, чим „порушує американський спосіб життя в південних стейтах".

● **Колишній секретар** внутрішніх справ уряду Айзенгавера Фред А. Сіон, заявив, що Ніксон написав правду в своїй книзі „Шість криз", твердячи, що представник Центральної Розвідчої Аґенції таки інформував Кеннеді ще перед виборами в 1960-му році про вишкіл кубинських повстанців у ЗДА.

● **Сенатор - республіканець** із Небраски Карл Куртіс заявив в Сенаті, що оголошеневі і рахункові контракти фірм, які є під урядовою контролею, дістають приятелі президента Кеннеді або його брата генерального прокуратора Роберта Кеннеді.

● **Республіканський кандидат** на губернатора в стейті Мишіґен Джордж Ромні заявив, що не потребує підтримки збоку Консервативного Товариства ім. Джана Бирча, ані голосів ліберальної групи, що називаються Американці для Демократичної Акції.

Америка й Філіппіни переводять великі морсько-суходільні маневри

Маніля. — 69 воєнних кораблів із 12.000 моряками беруть участь у великих маневрах, центром яких є філіппінський острів Міндоро на Тихому океані. У цих маневрах візьме участь ціла третя американська дивізія Морської піхоти плюс філіппінські морські піхотинці й філіппінська морська воєнна фльота. Понад 400 літаків різних типів критимуть операції висадних військ, як також маневри на названому острові. Ціллю цих маневрів є доказати пристосованість американської Тихоокеанської фльоти й морської піхоти до характеру війни в джунґлії з комуністичними партизанами. Комуністична аґресія в Ляосі і тепер в Південному В'єтнамі щораз більше актуалізує можливість таких так званих льокальних воєн, що їх ціллю є завоювання комуністами цілої південної Азії та захоплення влади на Тихому океані. Політичною ціллю маневрів є — за твердженням газет — підвищити престиж Америки в очах далекосхідніх і південно - азійських держав, який занепав саме внаслідку зросту комуністичної аґресивности та їх успіхів в Ляосі і Південному В'єтнамі. Голова шефів об'єднаних штабів ген. Лаймен Лемніцер виїхав з столиці Філіппін Манілі на терен отих маневрів.

Уряд втратив більйони долярів на закупи воєнних матеріялів

Вашинґтон. — Голова окремої сенатської підкомісії сенатор - демократ із Мізурі Стюарт Саймінґтон заявив на пресовій конференції, що уряд витратив майже один більйон долярів внаслідок того, що зроблені завеликі запаси усяких воєнних матеріялів, ціна яких мала б винести коло $8,960,000,000. Сенатор Саймінґтон відмовився сказати, чи були якісь „скандали або надужиття" у зв'язку з цією справою, тільки подав до відома, що деякі продуценти цинни мали від 700 до 1,000-відсоткові прибутки у відношенні до коштів продукції. Два інші сенатори, члени слідчої підкомісії виявили дані про 12 металів, які зберігаються на випадок війни. Всіх таких матеріялів в цих запасових магазинах є 74. Цих 12 металів є на $2,770,000,000 забагато. Сенатор Саймінґтон сказав, що ним очолювана підкомісія виявить всі дані про те, які надужиття були при закупі цих матеріялів, без огляду на те, які особи чи окремі групи осіб були в цьому замішані. Закуплені давніше матеріяли є тепер дешевші, і тому є втрата на них в сумі майже одного більйона долярів.

МекНамара про обмежену ролю бомбовиків і літаконосців

Вашинґтон. — Секретар оборони Роберт МекНамара, зізнаючи в Сенатській Комісії Збройних Сил, заявив, що, згідно з його передбаченням, в майбутній війні бомбовики і літаконосці гратимуть обмежену ролю. Він вірить в те, що міжконтинентальні керовані ракети, далекосяжні бомбовики повітряної команди і ракети Поляріс із підводних атомових човнів зможуть знищити важливіші цілі в СССР навіть тоді, коли б ворог перший заатакував ЗДА. Перемогти ворога можна буде без допомоги тактичних летунських одиниць і літаконосців, які також мають можливість атакувати ворога атомовою зброєю. Тактичне летунство потрібне буде на випадок малих воєн.

Перші роковини смерти сл. п. Д. Ґаличина відмічено Поминальними Богослуженнями та створенням Відділу УНС Його імени

Під час поминальної зустрічі в річницю смерти сл. п. Дмитра Галичина. За столом, під портретом Покійного, сидять (зліва): старший брат Покійного Іван Галичин, предсідник зустрічі гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, п-і Стефанія Галичин і гол. касир УНС Роман Слободян. Біля стола стоїть, промовляючи, д-р Ол. Соколишин, почесний член - основник нового Відділу УНС ім. Дмитра Галичина.

Ню Йорк. — Перші роковини смерти довголітнього головного предсідника Українського Народного Союзу сл. п. Дмитра Галичина відмічено поминальними Богослуженнями, відправленими в церкві св. Юра в Ню Йорку та церкві св. Петра і Павла в Джерзі Сити і створенням нового Відділу УНСоюзу ім. Д. Галичина. Богослуження в Ню Йорку було відправлене з ініціятиви п-ні Стефанії Галичин, вдови по покійнім гол. предсіднику, в неділю 25-го березня по полудні. Після Богослуження відбулася в приміщеннях місцевого Народного Дому поминальна зустріч з участю численно зібраних членів родини, представників громадських установ, зокрема Відділів УНСоюзу, та приятелів і співробітників Покійного. Зустріч - збори відкрила дружина Покійного п. Стефанія Галичин, яка привітавши приявних, а зокрема президента УНР в екзилі д-ра С. Витвицького, попросила до почесної президії зборів найстаршого з трьох приявних на зборах братів Покійного, Івана Галичина та найстаршого співробітника і приятеля Покійного, Романа Слободяна, гол. касира УНСоюзу. На предсідника зборів п. Галичин попросила Ярослава Падоха, головного секретаря УНСоюзу. Д-р Падох підмітив незвичайність сл. п. Дмитра Галичина, яку підкреслює факт, що повний рік після його смерти не загоїлися душевні рани в його родини і приятелів та не заповнено глибоких прогалин, які повстали після його смерти в багатьох громадських установах, які він очолював та в яких працював. Він підмітив також незвичайність цих поминальних зборів, на порядку яких, крім споминів про Покійного, є проголошення

(Закінчення на стор. 4-тій)

СТАН ОБЛОГИ В АЛЬЖИРІ

Французькі вояки держать під постійною контролею всіх цивільних французів в обложеній військом дільниці Баб-Ель-Уед в Альжирі, що є центром дій революційного спротиву Таємної Військової Організації.

Москва відмовляється помагати комуністичним країнам — власним коштом

Москва. — Московський журнал „Международная Жизнь" рішуче відкидає нарікання китайських і албанських комуністів, що Совєтський Союз повинен більше звертати уваги на господарське піднесення інших комуністичних країн, як на власні амбіції — стати найзаможнішою комуністичною країною з найвищим стандартом. „Международная Жизнь" закидає своїм комуністичним опонентам, що вони підходять до проблеми взаємин між СССР і іншими комуністичними країнами „не з позицій інтернаціоналізму, а націоналізму і шовінізму". З тієї статті московського журналу за березень ц. р. можна взагалі здогадатись, що китайські та европейсько - сателітні комуністи атакують Совєтський Союз за його ніби егоїстичну господарську політику, яка не бере під увагу інтересів міжнародного комунізму, тільки силу й розвиток власної держави. Москва відвертає вістря того арґументу проти китайських і сателітських однопартійців та картає їх за легковажне ставлення до конечности „власних пожертв у користь будівництва комунізму" та за будування своєї економіки на совєтській допомозі. „Международная Жизнь" кепкує з суґестії, що це — каже вона — виглядало б дуже диковинно, як би СССР сповільнював власний розвиток тільки тому, що інші комуністичні країни стоять далеко позаду і не хочуть користати якслід з власних джерел економіки.

Проф. Віктор Доманицький помер у Міннеаполісі, похорон в Бавнд Бруку

Міннеаполіс, Мінн. — В суботу, дня 24-го березня ц. р., помер тут несподівано від удару серця на 69-му році життя відомий український учений - агроном, соціолог, кооператор і громадський діяч проф. Віктор Доманицький, брат відомого шевченкознавця і видавця першого повного „Кобзаря" Василя Доманицького. Віктор Доманицький, народжений 1893-го року, у патріотичній священичій родині на Київщині, з молодих літ працював в Україні як агроном і кооператор і потім на еміґрації, як високошкільний педагог, науковець і публіцист. Покійний був професором Української Господарської Академії в Подєбрадах і Вільного Українського Університету в Празі і згодом, вже на другій еміґрації, професором і довголітнім ректором Українського Технічно-Господарського Інституту з Реґенсбурґу. Був дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка. Важливіші його праці „Проблема організації господарства в степу", видана 1927 року, „Методика суспільної агрономічної праці в царині пасічництва", видана 1935, „Засади українського рурбанізму", вид. 1940 р. Був теж редактором збірника „Сільське господарство України", опублікованого 1942 року, та співпрацював активно в журналах „Кооперативна республіка", „Кооперативне молочарство" „Сільський господар" та ін. Перебуваючи на еміґрації в ЗДА, жив у Міннеаполісі і працював з ділянці соціології. Останніми роками опублікував свої студії про Шевченка. Домовина з тлінними останками бл. п. проф. Віктора Доманицького буде перевезена з Міннеаполісу, Мінн. до Бавнд Бруку, Н. Дж., де відбудеться похорон Покійного на українському православному цвинтарі. Дата похорону буде подана пізніше.

Урядовці і делеґати Відділів УНСоюзу філядельфійської округи відбули передконвенційні наради

Філаделфія. — Минулої неділі, 25-го березня, тут у приміщеннях Українського Горожанського Клюбу відбулися передконвенційні наради делеґатів і урядовців Відділів Українського Народного Союзу з участю головного предсідника УНС Йосипа Лисогора. Нарадами проводив голова Контрольної Комісії та голова Округи д-р Володимир Ґалан. Участь в нарадах взяли головні радні Олена Штоґрин і Іван Одежинський та делеґати і урядовці відділів: 45, 83, 105, 128, 153, 156, 163, 173, 189, 239, 245, 268, 321, 324, 339, 352, 362, 375, 383, 388, 397 та 430. Й. Лисогір у своєму виступі інформував учасників нарад про розвиток теперішньої конвенційної кампанії, гаслом якої є „Кожний по 25 нових членів для УНСоюзу з нагоди 25-ої конвенції" в краю та в окрузі. Згадав, що Пенсильванія була початком УНСоюзу 38 років тому і за весь час мала перше місце щодо кількости членів, але тепер стейт Ню Йорк з поважним успіхом змагається за це першенство. Сьогодні Пенсилвенія має 17,30[illegible] члени, а Ню Йорк здоганяє її кількістю 16,866 членів, отже ще є тільки 437 членів різниці. Щоб не втратити свого першенства пенсилвенійські союзові діячі повинні б докласти всіх зусиль, щоб цю різницю не тільки вдержати але й поважно збільшити новими членами. До цього повинні причинитись усі члени зокрема урядовці Відділів та делеґати. В дальшому Гол. Предсідник інформував про підготову до конвенції, що має відбутися з кінцем травня в Ню Йорку. Завданням конвенції, крім вибору прово-

(Закінчення зі стор. 1-ої)

В АЛЬЖИРІ ВІЙСЬКО СТРІЛЯЄ ДО ЮРБИ — СОТНІ ВБИТИХ

Альжир. — Бунт французьких екстремістів в Альжирі, зорганізованих в Тайній Військовій Організації, яка користується методами збірного й індивідуального терору та саботажу, перетворився насправді в громадянську війну. В столиці Альжиру, місті тієї самої назви, в понеділок 26 ц. м. продовжувались сутички між військом і цивільними французами, які масово підтримують Тайну Військову Організацію. На її заклик зібралось кілька тисяч французів, які маршували в сторону обставленої військом дільниці Баб-ель-Уед, яка є наче фортецею названої терористичної організації. Між демонстрантами і військом прийшло до зудару, при чому військо стріляло до юрби демонстрантів, які не хотіли розійтись. Було коло 50 вбитих на місці та коло 150 ранених, при чому більшість з них — важко ранені. В місті Альжирі продовжується воєнний стан з поліційною годиною від сумерку до ранку та з забороною мешканцям переступати межі дільниці Баб-ель-Уед. Внаслідку заклику від терористів — продовжується в тому місті генеральний страйк. Між французьким населенням — повідомляють кореспонденти — панує настрій розпуки, тим паче, що між убитими і раненими є багато жінок і дівчат, які йшли в понеділковій демонстрації в передніх рядах. Цивільні французи обкидають вояків „Лайками", як убивників і зрадників французької справи, — знову ж вояки озлоблені на альжирських цивільних французів, що вони перешкоджують замиренню та на місце французько - арабської війни завели громадянську війну. Так само напружений стан в другому найбільшому місті Альжиру, Орані, що його у ще більшій мірі опанувала Тайна Військова Організація. Тамошній командант ген. Жозеф Кац зажадав від Парижу підкріплень, щоб збільшити ґаризон в Орані до 6.000 вояків і тамошніх жандармів та поліцію до 15.000 Однак в Орані вдалося французьким властям випадково осягнути поважний успіх, який має велике психологічне значення. Під час хатньої ревізії вояки забрали на поліцію з одного люксусового помешкання двох підозрілих мужчин, з яких один мав довідку, як шкільний інспектор та другий — як лікар. Коли виявилось, що один із них не розуміється на шкільництві, а другий на медицині, піддали їх основним допитам, під час яких арештовані заломились і признали, що один з них це колишній командант французького летунства, генерал Едмонд Жуго, а другий — майор парашутистів Жілієн Камелен. Ген. Жуго мав фальшиву бороду, яку йому відірвали. Він був командантом Тайної Війської Організації в Оранській окрузі і другий найвищий рангою старшиною в Тайній Військовій Організації після генерала Саляна. Терористи проголосили, що місце генерала Жуго займе в підпільній організації генерал Поль Гарді, або полк. Антуан Арґу, — всі вони або емеритовані старшини, або просто дезертири, які перейшли на службу в підпільній організації. Генерала Жуго негайно, під сильною ескортою, перевезено літаком до Парижу і посаджено в окремій келії у в'язниці Санте. Він був засуджений вже на смерть заочно, — за французьким законом тепер його мають судити вдруге. Сподіваються, що військовий суд над схопленими старшинами відбудеться в найближчому часі.

Високий комісар Франції перестерігає фанатичних земляків в Альжирі

Альжир. — Крістіян Фуше, новопризначений французький високий комісар в Альжирі, який став найвищим виконавцем влади й репрезентантом французької суверенности до часу переведення в Альжирі плебісциту і виборів та встановлення самостійного уряду, прилетів до Альжиру та виголосив через радіо промову до французів з Альжирі. Він перестерігав їх проти „зроблення страхітливої помилки", якщо вони не приймуть підписаного мирового договору між урядом де Голя та альжирськими арабами. Фуше дістав — за твердженням преси — доручення від де Голя приспішити безоглядне поборювання Тайної Військової Організації. Терор збоку тієї організації є одиноким кривавим ділом, який каламутить проголошене перемир'я з мусульманами. Речник цих останніх заявив, що альжирські араби дістали наказ не дати себе спровокувати ніякими терористичними атентатами збоку „фашистів" та не реаґувати на ті атентати контратентатами і контртерором. Правда, один із мусульманських лідерів, звільнений з французької в'язниці Мохаммед Бен Белла заявив у промові до 2.000 партизанів і 10.000 втікачів в місті Уйді в Марокко, що „альжирська революція ще не скінчилася". Але водночас, у додатку до тієї промови, виголошеної по - арабськи, запевнив французькою мовою, що він схвалив і схвалює порозуміння з Францією, яке треба реалізувати.

У СВІТІ

● **Австрійський канцлер** д-р Альфонс Горбах заявив в минулому тижні під час своїх відвідин в Англії, що Австрія не зречеться своєї невтральности задля участи в Спільному Господарському Ринкові. Австрія має понад 50 відсотків свого торговельного обороту з країнами того західньо - европейського господарського бльоку і й дуже залежить на тому, щоб її прийняли туди. Але СССР погрожує, що він уважатиме приступлення Австрії до Спільного Господарського Ринку за зламання її зобов'язання зберігати невтральність.

● **На Філіппінах** святковано урочисто 93-ті роковини народин генерала Еміліо Аґінальда, першого філіппінського пре- у державній хліборобській ста- зидента, який раніше воював проти Еспанії і проти ЗДА та якого в Америці називано „бандитом". Тепер президент Філіппін, адмірали й генерали, американський і інші амбасадори відвідали велику заміську віллю 93-річного військового й політичного ветерана. Дві медсестри дбали за те, щоб ніхто з відвідувачів не перетомлював старенького солєнізанта розмовою. Його дружина грала ролю господині — прикована віком і недугою ніг до рухомого крісла.

● **Британський уряд** спротивився, щоб у палаті громад, себто нижчій палаті парляменту, переводити дебати над внеском посла Мартіна Ліндзея, щоб засудити лорда Біверброка за кампанію проти королівської родини, ведену на сторінках трьох газет, що їх власником є названий лорд, пресовий магнат. Мартін Ліндзей твердив, що це нечесно атакувати королівську родину, яка не має змоги боронитися. Але в той сам день князь Філіпп Единбурзький назвав „Дейлі Експрес" „кривавою поганою газетою" і цим дав зброю в руки своїх противників, що — мовляв — королівська родина може боронитись.

● **Княжна з Монако,** дружина Райніє III, володаря найменшої „держави" у світі, відома у світі, як фільмова артистка Ґрейс Келлі, яка погодилась виступити знову в одному американському фільмі, заперечила, наче б її рішення було зв'язане з поганою фінансовою ситуацією її „держави". Свій гонорар вона передасть на добродійні цілі.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Well Done

Немає найменшого сумніву, що наша суспільність приділяє велику увагу своїй молоді, оточує її великою опікою і турбується нею. Але рівночасно, ніде правди діти, немає ще в нас належного зрозуміння та правильної оцінки нашої молоді, а з цим і належного їй місця в нашій суспільній системі. Суспільність бо вважає молодь за „дітей", якими треба тільки опікуватись та журитись, і не має до неї належного довір'я, зокрема, коли мова про її зрілість та відданість українській справі.

Тим часом з кінцем минулого тижня відбулася показова лекція, яка розкрила помилковість такого відношення і дала доказ, що наша молодь, зокрема академічна, не тільки розуміє українську проблематику, але й спроможна причинитись до її розв'язки в оригінальний, типовий для молоді спосіб. Маємо на думці акцію нашої молоді, репрезентованої Союзом Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) на симульованій загальноамериканською академічною молоддю сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй в Ню Йорку, про що вже була загальна вістка в попередньому числі цього щоденника.

Цю симульовану сесію влаштували, за благословенством справжньої Генеральної Асамблеї ОН та Державного Департаменту, 93 американські коледжі й університети. СУСТА, що по своїй суті є федерацією українських студентських громад багатьох університетів, добився вже першого великого успіху тим, що його визнано і прийнято за партнера в тій імпрезі, до того ще й одного з найактивніших партнерів. Черговим великим успіхом було те, що саме СУСТА репрезентував Україну, а не якусь іншу країну. Завершенням тих успіхів була переведена в життя на тому найбільшому студентському форумі концепція „сецесії" України із Совєтського Союзу. В цій акції наша молодь продовжила та збагатила найкращі традиції українського студентства, що відіграло свого часу таку видатну, якщо не рішальну ролю у відродженні української нації, в її змаганнях до волі і незалежности. При цьому зроблено це в такий оригінальний, до подробиць обдуманий та плянований спосіб, що його успіх був самозрозумілим і логічним наслідком.

Правда, Фіктивна Асамблея — до речі, на пропозицію „канадійської" делегації, яку репрезентував коледж св. Петра — схвалила „цензуру" української делегації за „турботливу поведінку", але це ані на йоту не поменшує успіху української акції, яка і в дійсності є більше, ніж „турботливою" для тих, що заради фіктивного миру толерують найбільші злочини комуно-московської імперії. Тисяча студентів з 93 американських коледжів, які брали участь у цій симульованій Генеральній Асамблеї ОН, познайомилася, завдяки нашим студентам, в найбільш атракційний спосіб з українською проблематикою. Студенти — це завтрішні державні й суспільні діячі, члени уряду, дипломати і справжні делегати та амбасадори в справжній Асамблеї Об'єднаних Націй. Навряд чи хто з них, учасників Фіктивної Асамблеї, забуде „українську проблему", з якою познайомила їх делегація СУСТА, що цим блискуче склала свій найтрудніший і найважливіший іспит: із зрозуміння української справи, відданости цій справі та вміння їй служити.

Це й повинна мати на увазі наша суспільність. Молодеча енергія, молодеча помисловість та молодечі духові й фізичні сили, а зокрема набута освіта і знання в проводі наших організацій і установ могли б вийти тільки на користь усім. Тим часом американською фразою „велл-дан!" хочеться погратулювати СУСТА та репрезентованій ним нашій академічній молоді за проведену з кінцем минулого тижня акцію. Вона бо є одною з найбільш переконливих і промовистих доказів, що наша молодь не тільки не „пропала", але має багато даних і передумов, щоб продовжувати і завершити українські змагання до Великої Мети.

Революція за самостійність

Початкові звороти великої промови, що її в п'ятницю минулого тижня президент Дж. Ф. Кеннеді виголосив на форумі Каліфорнійського університету в Берклі, Каліфорнія, настроюють слухача, чи пак читача, скептично. Бо Кеннеді вплів туди співіснувальні фрази, які нікого не всилі переконати, „Вигляди нашого партнерства з совєтськими вченими у вивчанні сферичного обширу відкривають хвилюючі можливості співпраці також в інших ділянках студій. А спільна погоня за знанням може надійно довести до спільної погоні за миром..." Можна глибоко сумніватися в практичній вартості спільного з большевиками досліджування таємниць космічних просторів, а коли йде про „спільну погоню за миром", то теперішня Женевська конференція, на яку покликався Президент, доказує хіба неможливість співпраці ЗДА з СССР.

А втім, на тлі дальших сутніх тверджень Президента згаданий компліментарний зворот щодо співпраці з СССР звужується до меж формули, що її вимагає сучасний дипломатичний етикет. Бо, зрештою, Кеннеді різко й недвозначно протиставив вільний світ комуністичному не тільки щодо їхніх взаємосуперечних державних устроїв та суспільно - економічних систем, але ще більше — щодо їхніх основних ідей та перспектив розвитку. Президент ствердив, що „велика течія історії віддаляє світ від монолітної ідеї в сторону плюралістичної ідеї, в сторону національної незалежности і свободи. Ніхто не може сумніватися, що хвиля, на якій мчить майбутність, не є підбоєм світу єдиною догматичною вірою, але визволенням різнородних енергій вільних народів і вільної людини. Ніхто не може сумніватися, що погоня за знанням мусить привести до волі духа і до волі душі".

Президент Кеннеді взагалі назвав сучасну епоху епохою „революції за національну незалежність". „Як тільки нові нації виринають з глибин забуття, яке тривало впродовж минулих століть, їхнім першим змаганням є затвердження своєї особовости... В інтересі погоні за знанням і в нашому державному інтересі лежить, щоб революція за національну незалежність увінчалася успіхом. Бо, з другого боку, комуністи ставлять все на ідею монолітного світу, світу, в якому все знання має один штамп, всі суспільності сформовані за одним взором, всі проблеми і шляхи мають одну розв'язку і одне призначення. Але погоня за знанням спирає все на протилежну ідею — на ідею світу, основаного на розбіжності, на самовизначенні, на свободі". Президент стверджує, що світ, який формується в нинішній могутній течії революції за національну незалежність, є „суперечний комуністичному світовому порядкові". Цей майбутній світ національної волі і національної незалежности „неминуче розірве окови комуністичної організації й комуністичної ідеології". Станеться це тим певніше, що вже й нині всередині комуністичного світу виринають „не тільки гострі внутрішні проблеми в кожній комуністичній країні", але й „поділи, які вже затьмарили образ комунізму, як універсальної системи, що гарантує розв'язку соціяльних і міжнародних конфліктів..."

Якщо минулотижнева промова президента Кеннеді не була тільки ще одною промінальною промовою, а була з'ясуванням засадничої політичної філософії, що формується в Білому Домі, то це — надзвичайно відрадний факт. Бо ж оця філософія різко заперечує теорію про монолітність російської імперії, — теорію, на якій насправді спирався жалюгідний лист державного секретаря Діна Раска до конгресмена Смита про „традиційно - історичну" приналежність України й Вірменії до Росії. Логіка промови президента Кенеді каже — підтримувати всі ці національно - самостійницькі рухи, не тільки в Африці й Азії, але й у Східній Европі і в совєтській Евразії. Коли державний департамент у своїх практичних діях протиставиться тій історичній течії і гальмує її, то він цим мимохіть сприяє тим цілям воюючого комунізму, що їх так гостро засудив Дж. Ф. Кеннеді.

Смерть „Колюмба стратосфери"

У Льозанні, в Швайцарії, помер, як про це вже було повідомлення в попередньому числі „Свободи", піонер світової аеронавтики і досліджування морських глибин — професор Агюст Пікард. Помер на 78-му році життя, не припиняючи до останнього дня праці над конструюванням нового моделю „глибинного корабля" — мезоскафу, призначеного для досліджування морських глибин.

Ціле життя професора Пікарда і всі його успіхи були суцільним свідченням про несказанні, необмежені можливості людського духа, людської здібности здійснювати найсміливіші, здавалося б, нездійсненні мрії. Ще замолоду проф. Пікард мріяв стати „Колюмбом стратосфери" і цю свою мрію він здійснив по довгих десятках років, в 1931-му році, перевівши сенсаційний лет у стратосферу — бальоном, в алюмінійовій ґондолі над тирольськими Альпами і здобувши нечуваний до того часу рекорд 51 775 стіп. Вісімнадцять годин тривала його подорож у стратосферу, що зелектризувала ввесь світ, відкриваючи перед людством нові, фантастичні обрії і кладучи основи для сучасних космічних летів.

Перевершивши своїм летом у стратосферу досягнений перед тим, у 1930-му році, рекорд у леті на висоту 43 166 стіп, проф. Пікард не спочивав на лаврах. З властивим йому завзяттям і наполегливістю він взявся здійснювати другу мрію своїх студентських років — „стати людиною, що проникне в морські глибини далі, як хтонебудь перед ним в історії світу". В час, як він починав свої студії і працю в тому напрямі, рекордом досягнутої людиною глибини було 3 000 стіп, встановлені проф. Вібе в 1934-му році. Після багатьох спроб проф. Пікард відбув у 1953-му році в збудованому ним сталевому бальоні — „батіскафі", разом із своїм сином, найдовшу подорож у глибини моря, досягнувши 10 300 стіп. Проте, геніяльний науковець і дослідник не заспокоївся здобутим успіхом. Вдосконаливши сконструйований ним „батіскаф", уможливив встановлення нового рекорду — 37 8000 стіп, осягнені залогою американської фльоти з участю його сина в 1960-му році біля острова Ґвам на Тихому океані.

Юнацькі мрії професора Пікарда не обмежувалися стратосферою і морськими глибинами. Йому марилися подорожі в космос, до далеких плянет. Він вірив, що вже незабаром люди досліджуватимуть Місяць і інші плянети на космічних кораблях, порушуваних з допомогою дезінтеґрування матерії та трансформування її у світляну енергію. Праця над реалізацією таких летів почалася вже в різних країнах світу, і в цьому велика заслуга піонера світової аеронавтики, „Колюмба стратосфери", проф. Агюста Пікарда.

М. Чировський

ЧИ ПЕРЕДИШКА В РОЗГОНІ?

Уряд президента Кеннеді поставив усе на карту економічного росту. Вся бюджетова політика, бюджетовий дефіцит, засоби господарської стабілізації і пляни структуральних економічних змін вже від довшого часу спрямовані до мети, що її на ім'я економічний ріст. І здавалося, що темп, з яким проходила остання рецесія і почався господарський розгін, вповні виправдував державні засоби і державну ініціятиву в економічному житті країни.

Але останній тиждень лютого й перші дні березня принесли деяке розчарування і дали притоку до задуми. Ще не можна сказати нічого рішучого, але декотрі ділянки американського народного господарства, вже виявляють сповільнення в ринковому рості, а роздрібна торгівля обнизилася на яких 800 мільйонів долярів; особисті прибутки впали на $1.5 більйона; тиждень праці скоротився на більше як пів години, впав і індекс індустріяльного виробництва; затримався ріст у продукції сталі; продаж авт куди нижчий від сподіваного; машинова індустрія піднеслася лише на 15% понад низький рівень рецесійного періоду, тоді як в порівняльному відступі часу по ринковій знижці 1960 - 61 вона піднеслабула на 19%.

При цьому платничий баланс характеризується побільшенням дефіцитом, далі загрожуючи долярові. Урядові кола поділилися є справі господарської затримки, погоджуючись, одначе, в тому, що на випадок грізнішої затримки в рості треба буде покинути надію на збалянсування бюджету в наступному році. Одначе закордонні фінансисти дуже критично ставляться до таких американських плянів ще більше поглибленого федерального дефіциту.

Дуже різким показником погіршеної ситуації є збільшений попит на державні облігації, тоді як акції стоять відносно низько.

Проте, більшість економістів потішає себе тим, що цю несподівану затримку в рості спричинили непередбачені випадки і що незабаром американський ринок знову ростиме. Уважається, що ринкова коньюнктура ще добра, хоч може не виправдує сподівань, і що немає ще жадних раціональних показників серйозного погіршання. Пророкують, що осінь принесе нову коньюнктуру і піднесе економіку на небувало високі верхів'я. Також уважається загально, що погана погода сповільнила просперитет.

Якщо восени цього року прийде нова рецесія, тоді це буде малий „теоретичний тріюмф" для республіканців, які ніяк не схвалювали інтенсивних заходів політики „Нових Обріїв" для нагального господарського піднесення. Республіканці вважали, що рецесія 1960-61 рр. була надто лагідною, щоб оправдати підсилену господарську ініціятиву федерального уряду, і що краще було б полишити ринок приватній ініціятиві, щоб автономні ринкові сили і фактори привернули економічну рівновагу. На штучні державні дефіцитові засоби — казали вони — ще є час.

Розуміється, що на випадок повороту рецесії послабшала б, теоретично беручи, позиція т. зв. інтервенціоністів.

Положення ринку праці і організованого робітництва погіршилося. Виявилося, що уряд Кеннеді ніяк не хоче йти під диктат робітничих спілок. Тому спілки стали гостро критикувати й оскаржувати уряд, що він, мовляв, мало зробив для зменшення безробіття, що він сприяє великому бізнесові, забуваючи інтереси нижчих кляс, що він не поліпшує соціяльного забезпечення, не підвищує мінімальної платні робітникам, не підтримує плянів скорочення тижневих годин праці і т. п.

Без сумніву, коли б дійсно погіршилося загальне ринкове положення, скоротилися б і вигляди сталеварних робітників в розмовах про новий контракт праці, і менше надій могли б вони мати на випадок страйку.

Важко припускати, щоб американські господарські турботи стояли в тіснішому зв'язку з економічними труднощами Великобританії. Ще рік тому Англія, як і цілість західньо - европейського економічного комплексу, перебували в стані відносного просперитету. Тепер там труднощі не абиякі. Продукція сталі спадає, а її ціни ростуть. Організоване британське робітництво не хоче розуміти національних господарських турбот; промисловість скорочує обсяг своєї продукції, а робітничі платні ростуть. Англія сподівається, що її вступ до Европейської Господарської Спільноти принесе їй добру ринкову коньюнктуру. Але країни ЕГС'у, передусім Франція, не поспішають із прийняттям Англії. Основою труднощів є домагання Великобританії затримати до деякої міри свою пов'язаність із країнами Комонвелту, навіть по приступленні до ЕГС'у.

Проте, можливо, що є якийсь зв'язок між господарською рецесією в Англії і затримкою в ринковому рості в Америці, цими двома англо-саксонськими країнами-сестрами. Хоч і важко це устійнити. Для цього треба ще кількох тижнів інтенсивної обсервації ринкових процесів.

КАНАДІЙСЬКИЙ НАУКОВИЙ КВАРТАЛЬНИК ПРО УКРАЇНУ

Канадійський науковий журнал, присвячений питанням міжнародної політики, вмістив у своєму першому випуску за 1962 рік статтю українського публіциста Романа Олійника про Україну та її сучасну ролю в совєтському таборі. Мова тут про квартальний журнал „Інтернешенел Джорнел", що його видає Канадійський Інститут Міжнародних Справ у Торонто. Цей інститут гуртує професорів університетів Канади, публіцистів та всіх, хто цікавиться міжнародними питаннями, зокрема участю Канади в міжнародному політичному житті. Таким чином журнал цього інституту розповсюджується серед людей, які формують політичну думку Канади, додають до неї щось власне, а також серед діячів на різних державних постах. Голос про Україну на сторінках цього важливого журналу є чималим успіхом української еміграційної спільноти, зокрема українського журналіста, який — до речі — недавно мав інтерв'ю з прем'єр - міністром Канади Джаном Діфенбейкером.

Стаття Романа Олійника має заголовок „Виникання затонулої нації в Совєтському Союзі, (буквальний переклад), і це відразу натякає читачеві, що йде про націю - державу циневолену в системі СССР. У першому ж реченні автор відзначає, що західні автори і політики, аналізуючи совєтські проблеми, досі не побачили, чи не хочуть побачити, що Україна після смерти Сталіна почала здобувати собі дещо іншу позицію, ніж вона була змушена займати за сталінського режиму. Для порівняння він дає приклад, що тепер вона має юрисдикцію над 29 міністерствами, тоді як у 30-их роках мала лише голос у незначних 14-ох міністерствах.

Усвітлі цих фактів набирають певного значення закордонні зв'язки України з іншими сателітними країнами та державами т. зв. капіталістичного світу. Ці зв'язки є практично на недипломатичному рівні, бо за винятком Об'єднаних Націй Україна не має своїх власних дипломатичних представництв ніде. Чехо-Словаччина і Польща мають свої консуляти у Києві, але українських консульств ще й досі не відкрито в Празі та Варшаві. Чужоземці з комуністичного табору, мабуть, воліли б мати безпосередні зв'язки з Києвом, а не через Москву, але київський уряд не має відваги поставити твердо тієї справи перед своїми московськими наказодавцями. Ось, наприклад, чеський міністер особисто прибув до Києва на відкриття консульства ЧСР і говорив про дружбу між чеським і українським народами; Гомулка від імени польського народу заявив на публічному мітингу в Києві, що „польський народ беззастережно визнає об'єднання західніх українських земель з Українською ССР, як „акт історичної справедливости".

Очевидно, українська громадська думка бачить усі ці фантоми української „радянської державности" і реагує на це. У 1959-му році, коли прем'єр Великобританії прибув на відвідини до Києва, кияни вітали його з великим захопленням. Подібне прийняття влаштували вони й президентові Єгипту Нассерові.

Щоб заспокоїти громадську думку, большевики творять позірність незалежности України та її зв'язків з закордоном: організовано ряд українських відділів загальносовєтського Т-ва для зв'язків з чужоземними країнами. Таким чином постали товариства дружніх взаємовідносин України з Польщею, Угорщиною, Румунією, Китаєм, Альбанією, Чехо - Словаччиною, Кореєю і Францією. Цікавим явищем є фестивалі культури окремих країн в Україні та дні української культури в державах, з якими існують такі зв'язки. Крім того Українська Академія Наук у Києві нав'язує наукові контакти з науковими установами в країнах совєтського блоку та в країнах вільного світу. Однак, всюди українські заходи натрапляють на перешкоди збоку Москви, яка або обмежує ці зв'язки або капіталізує їх як виключно совєтські чи російські.

Уважний читач української совєтської преси за три роки — 1958 - 1960 — помічає, що українські техніки та промисловість України розбудовують індустрію в Індії, Китаї, допомагають піднести на вищий рівень індустрію Польщі, Румунії, Угорщини; китайські техніки вишколюються в промислових центрах України, а українські вчені читають лекції в Шангаї, Харбіні та Пейпінґу. Однак Москва все ж таки представляє ввесь цей вклад не як український, а як всесовєтський чи навіть російський. Це робиться навіть у ділянці культури, коли українські ансамблі, виступаючи в сателітних країнах, демонструють зразки передусім російської культури, а не української чи навіть „совєтської". Це відмічено в журналі „Вітчизна", що є доказом, що українці під совєтами ще не втратили почуття дійсности і українськости. Вони також прикро відчувають кожний випадок, коли їх — за кордоном — називають росіянами, як це траплялося часто офіційним делегаціям з України в Канаді чи ЗДА.

Совєтська преса в Україні вказує на кожну дрібничку, яка мала б бути доказом зростання ваги України в Совєтському Союзі. Тому багато писала вона про виставку в Мар-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Олег Лисяк

ШУКАЄМО ВЕСНУ

Таким чином, минулої середи, 21-го березня, почалася знову весна. Так надруковано в календарі, і на то нема ніякої ради, бо весна на ніяку зміну календарів не піде, бо вона — консервативна.

Шукати весну у великому місті нема сенсу. Весна почалася у великому місті куди раніше, вже десь наприкінці лютого, коли в крамницях появилися нові, весняні, моделі жіночих одягів. Поза тим у місті нема ніяких інших познак весни, по-старому брудно і галасливо, так, як було взимі.

Найкраще весну шукати за містом. Очевидно, нікому тепер уже не в голові шукати пролісків чи інших оказів весняної фльори. Так, як колись співав у „Веселому Львові" Юрій Лаврівський: „Я проліски тобі збираю навесні..." Зрештою, що кому з пролісків? Біла квітка — і вже. Люди в міжчасі збирають „зелені" І барва краща, і користь з того є!

Але все таки за місто варто вирушити й пошукати навіть модерністичну весну, без пролісків, але й без міського гамору. Пішки не підемо — місто простягнулося на довгі милі — виїдемо на бистрий „експрес - гайвей", і поїдемо... Щоправда, не „куди очі поведуть", бо цього не дозволяють приписи про рух на шляхах, але ось так, до найближчого червоного світла на перехресті доріг.

На поспішному шляху світел небагато, отже найближче зустрічаємо аж коло летовища, великого, міжнародного авіопорту, де, як каже статистика, що 60 секунд причалює або відчалює літак.

Праворуч, на військовому летовищі стоять укісно, рядочком, один коло одного винищувачі з помаранчовими, овальними збірниками на пальне, прикріпленими під крилами. Десь там на командному пункті сидять у бойових уніформах пілоти цих суперсонічних оборонців великого міста. Кожної хвилини, коли покличе їх сиґнал сполоху, вони готові вистрибнути із своїх приміщень і бігти до срібних машин. За кільканадцять секунд уже гудітимуть джетові мотори, ще хвилина — і в повітрі заревуть бойові птахи із смертоносними ракетами, почепленими під крилами, коло помаранчових збірників на пальне.

На полі, зараз коло огорожі летовища, малі діти збирають якісь квіти. Може навіть і проліски. Вони навіть не дивляться на блискучі машини за огорожею, — літак, це щось буденне для малят, які живуть коло летовища, але квітки, перші квітки цього року, це щось більше... Діти знають, що там, недалеко бойових літаків, сидять найкращі з найкращих, готові боронити їх безжурну весну, їх право на збирання квіток...

З-поза будинку авіопорту здіймається в повітря на гострому віражі велика джетова „каравеля" з характеристичними моторами коло самого хвоста, не на крилах. Думка мимоволі вертається до недавніх летунських катастроф. Ну, що ж, життя не стоїть, люди літають, усе йде своїм трибом... Далі стартують — „дакоти", „констелейшени" з різними знаками на кадовбах.

„Весна прийшла!" — хотілося гукнути, коли еластичним пружистим кроком, з волоссям кольору льону і з відзнаками „Люфтганзи" на уніформі підійшла молоденька стюардеса до великої „Констелейшен" із знаком альбатроса — символом німецьких повітряних ліній.

„Весна прийшла!" — хотілося гукнути навздогін за молодою Валькірією з „Люфтганзи", але ви зразу ловите себе на думці, що не личить старшим панам, до того ще й у товаристві доростаючого сина, гукати вслід за молодими дівчатами. І ви потихеньку кажете собі: „Фрюлінґ іст ґекоммен..." Але дуже потихеньку, щоб ніхто не почув.

Від летовища треба звертати понад ріку. Вже зник з моста великий напис, який висів тут взимі: „Геппі ню їр!" Він здалеку сповіщав мотористів, які їхали понад замерзлою рікою, що прийшов Новий Рік.

Тепер криги на ріці немає і напису також нема. Збудовані в колоніяльному стилі домівки веслярських клюбів вже відкрили свої двері. І ось якраз на поміст над рікою виносять вісімка молодих хлопців у тренінґових одягах струнку й довгу, як шпага, перегонову байдарку. Ритмічним рухом восьми пар дужих рук кладуть вони човен на брудні хвилі ріки, і за хвилину довжелезні весла занурюються вперше мабуть цього року у воду.

За хвилину з іншого помосту випливає нова вісімка, потім чвірка, потім дві одинки, а потім появляється моторівка, з якої вигукує щось через гучномовець тренер веслярської залоги. На ріці вже також весна.

В поблизькому зоопарку теж весняний рух. Походжають у соняшному блиску олені, виходить кошлатий верблюд. По деревах стрибають вивірки, неофіційні мешканки зоопарку, які не є на етаті міста. Весна таки надійшла, нема ради...

І звідкись припливає, наче спомин, Франкове: „Час настав великих "зборів..." Ах, правда, та ж цього року конвенція Народного Союзу! Ну, час прокидатися з зимового сну. До роботи, кандидати, весна прийшла!

Софія Парфанович

ПОЇЗДКА ДО ЕВРОПИ

(4)

Власний будинок у Лондоні, як на тамошні обставини, гарний, кілька поверховий, чистий і ясний. Мене опроваджують і показують бюра СУБ'у з кількома машинками до писання й рахування, редакціями, книгарнею - видавництвом. Хоч пізня година, в усіх відділах іде праця. Зустрічають мене дуже мило. Інформують про установу й життя наших людей в Англії, вручають мені останній звіт з діяльности СУБ'у. Віднаходжу між ними старих знайомих, знайомлюся з новими людьми. Дехто просить дописів, книжок, інформацій. Складається враження, що життя тут пливе повним, бистрим руслом. Зі звіту довідуємося, що ця організація постала 15 літ тому в Единбурґу, Шотляндія, начислює тепер понад 17 000 членів, зорганізованих в 97 клітинах, з яких 18 має вже власні доми. Централя має понад 80 тисяч фунтів стерлінґів загального майна, на що складаються членські внески, складки, пожертви, доми, фонд Інвалідів, Взаємної Допомоги, Української Дитини, КоДУС'у, книгарні, тижневика „Українська Думка" і журнальчика для дітей „Юні Друзі". Мають вони Інвалідську Оселю вартости 11 396 ф. ст., де ведеться куряче, свиняче й бджоляче господарство.

Найбільше уваги присвячує СУБ вихованню молоді, отже школам українознавства, яких є 34 з 1535 дітьми. Велику інформаційну діяльність він веде при допомозі англомовного квартальника „Юкреніан Рев'ю", листування з чужинцями з різних приводів і нагод, виступів молоді в різних імпрезах, концертах, як ось Шевченківський концерт, що відбувся в Вікторія Палас, а в парляменті відбулася коктейл-парті, на якій про Шевченка говорив син МекМіллена. Ці святкування відбулися заходом Шевченківського Комітету. Помітна є видавнича діяльність. Досі видано 20 книжок, частинно шкільних і для молоді. Ряд комісій веде культурно - освітню й харитативну працю, так що члени находять тут пораду й допомогу в різних справах, головно зв'язаних з еміґрацією. Ряд секцій доповнює працю тієї організації (Організація Українських Жінок, Спілка Вчителів і Виховників, Комісія Допомоги Українським Студентам, Т-во Купців і Підприємців).

Так у скороченні наведені дані говорять про добру організацію. Коли до цього додати ще декілька інших установ, як от Англо - Українське Т-во, Українська Видавнича Спілка і її місячник „Визвольний Шлях", Церкви обох віровизнань, Гетьманська Організація — то складається враження, що в Англії українська людина живе, думає та працює не лише на хліб насущний.

Між публікою немало інтелігентів, і цим помітна ця еміґрація. Проте і тих інтелектуальних сил обміль, як на ту ширину праці. Вони то заповнили невеличку залю, де відбулася зустріч і мій авторський вечір. Обидві імпрези зручно сполучено в одну, так що з початку я розказувала як живе наша людина в Америці, опісля ж Валя Степова відчитала розділ з моєї останньої книжки „Вірний приятель", а я — невеличкий розділ з щойно викінченої повісти про пса. Імпреза була легка, не мучила й не протягалася надто. Після неї була маленька перекусочка. Зворушила мене китиця волошок, зв'язана золотою стрічкою, що її вручили мені дівчатка.

Серед публіки звернула мою увагу русява, худощава дівчина в бордовій хустині на голові, що ввійшла вже в часі імпрези, дуже обережно ступаючи та наче боязко скрадаючись. Звертала увагу своїм дещо відмінним виглядом серед нашого жіноцтва. Згодом познайомили мене з нею. Це Вера Рич — англійка, що „пристала" до українців. Вона робить переклади з українського на англійське („Причинна", „Гамалія") і разом з матір'ю створила театр, де ставитиме українські твори. Саме готує виставу, на яку запросила знатних людей. Так, отже, маємо де-не-де чужих симпатиків і приятелів, і ця маленька жіночка належить до них.

БЕРЕЗЕНЬ — МІСЯЦЬ ШЕВЧЕНКА! НАШИМИ ЩЕДРИМИ ПОЖЕРТВАМИ ЗБУДУЙМО У ВАШИНГТОНІ ПАМ'ЯТНИК ДОСТОЙНИЙ ВЕЛИКОГО КОБЗАРЯ, УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ ТА СТОЛИЦІ АМЕРИКИ!

ЖИВІ „ШЕВЧЕНКІВСЬКІ ДУБИ" КЛІВЛЕНДСЬКОЇ МОЛОДІ

Усюди, по всій українській землі
Шанують Шевченка дорослі й малі . . .
Як вияв любови, пошани й турбот
Дерева, мов пам'ятник, ставить народ.
(Л. Полтава)

Що й казати: така жертва — данина духові нашого Пророка милая і вгодна — але наскільки ж миліша-вгодніша йому жива жертва діла, дерева - дуби шевченківських ідей, посаджені назавжди в серцях жертводавців!?... Та тим , хто рішається на таку жертву, треба пам'ятати, що жертва ця нелегка. Тому, як не почуваються на силах донести її аж до могили, — хай краще не поривапоться на таку жертву! Бо засадити живі дуби шевченкової науки, а потім викорчовувати їх, значить, знеславити - збезчестити пам'ять і науку Пророка...

Про засадження „живого шевченківського дуба" старшим громадянством Клівленду вже була згадка в пресі: цість хорів міста Клівленду з нагоди 100-річчя смерти Генія України об'однались в один Український Хор ім. Т. Шевченка, (під орудою проф. Я. Барнича), і постановили вдержати цей хор напостійно для всеукраїнських національних святкувань.

Сьогодні хочемо говорити про „живі дуби" української молоді Клівленду. Цим разом річ не в закладинах якоїсь установи й не в обіті-приреченні, а в живих актах щоденного життя.

Акт перший відбувся на Великдень, під греко-католицькою церквою св. ап. Петра й Павла: до щорічних гагілок цим разом, у дружніх сплетах рук і серць, виступили спільно наші клівлендські пластунки й сумівки. Честь і слава їм, честь і слава Проводам обидвох братніх організацій (хай наші однопартійні організації вибачають, що слово „братній" поставимо там, де йому місце — вони мають право називатися хіба „одномастими"...). Вхолодну днину цього Великодня теплом сповнилися серця глядачів від живого доказу, що гасло „Бог і Україна" в цих юнок не порожня фраза; що вони не почувають себе членами пластової, чи сумівської „нації" — бо такої нема й бути не може! — тільки членами таких братніх організацій, що вчать їх служити одному спільному Богові й одній спільній Матері — Україні.

Акт другий заслуговує шевченківського мотта: „Ой, пожали б, якби були однoстайне стали"... Тільки не в трагічній умовній — а в радісній позитивній формі вислову.

Не з якихось політичних, а з технічно-спортових міркувань легкоатлети УАСК „Львів", що рекрутуються з пластової й сумівської молоді, цього року виступають під фірмою своїх організацій — Пласту й СУМА.

У вересні прийшли щорічні змагання проти литовців. Перед змагунами і змагунками обидвох наших легкоатлетичних ланок стояли дві правди: 1. що жадна з цих ланок сама — одна не переможе литовців, 2. що перемога литовців — все одно, над якою фірмою — зватиметься перемогою литовців над українцями. Зваживши ці дві правди, обидві братні спортові секції об'єдналися для виступу проти литовців. І — „пожали", бо „одностайне стали"...

Акт третій відбувся в Українському Культурному Городі м. Клівленду. Річ ділялася, що правда, під пам'ятником Лесі Українки, проте, Батько Тарас із свого постаменту оддалік мав право радіти, що цей акт — теж заслуга його писань.

Під час посвячення пам'ятника Лесі Українки у згаданому Українському Культурному Городі (чи Городі Української Культури) почесну сторожу довкола пам'ятника об'єднано тримали уніформовані дві сотні сумівської, пластової й одумівської молоді. Коли зважити факт, що в той же час на тому ж святі великий відсоток молоді був зайнятий в хорі (ім. Тараса Шевченка), духовій оркестрі СУМА („Трембіта"), чи приглядався імпрезі в ролі глядачів — можна бути гордим і за кількість і за духа соборности нашої молоді.

22-го жовтня в залі „Парма Сіньйор Гай Скул відбулося велике свято п. н. „Молодь Шевченкові". І знову: „Шевченків дух — Шевченком молодь дише"... Ось фірми, що входили в склад Координаційного Шевченківського Комітету: Ліга Української Молоді Північної Америки, Молодь Рідної Школи Українознавства Т-ва „Рідна Школа", Молодь Українського Музичного Інституту, Об'єднання Демократичної Української Молоді, Організація Української Молоді Пласт, Спілка Української Молоді Америки, Українсько - Американське Студентське Т-во ім. А. Коцка. І — репрезентанти цих фірм: Б. Футей,Л. Волчук, Т. Шмагала, І. Кунаш, В. Пономаренко, Г. Самійленко, І. Турчиневич, І. Оліяр. З Комітету: проф. Я. Барнич, Л. Боровець, проф. І. Вурда, Ір. Дубас, М. Грушкевич, М. Кавка, В. Камінський, В. Кметь, мгр. Я. Кришталович, М. Макар, К. Мельник, З. Острогін, Р. Стахур, проф. І. Холодняк, проф. Ю. Яремкович — треба тричі підкреслити прізвище ред. Костя Мельника, що був справжнім „спірітус мовенс" проведеної великої координаційної роботи. Разом з імпрезою молодь посадила ще одного „шевченківського дуба" — видала, мабуть найдешевшого в світі, Шевченкового „Кобзаря" для молоді (ціна: 50 центів).

Про цій нагоді слід згадати й про дубка, що його посадив наш шевченкознавець, неструджений виховник молоді — проф. В. Радзикевич. Його сценку „Тарас у чарах ночі" повинен хтось видати, тим більше, що шевченківські святкування в нас не скінчилися, а тільки почалися. Ми вступили в чотирирічний „Шевченків період", що закінчиться вивершенням 1964 року — у стоп'ятдесяту річницю народин Поета.

Ця пригадка хай заразом править за поштовх усім нашим молодечим організаціям не в Україні сущим: садіть та плекайте й собі „живі шевченківські дуби"!

О. Гайський

Посвячення наріжного каменя і відкриття Собору св. Софії в Монтреалі

Після дводенної сніжної заверюхи чудовий день післав Бог на землю. Проміння сонця освітили чудовий собор св. Софії, додаючи йому ще більшої величі і краси. Стоїть він на одному з кращих місць в центрі українського життя і є гордістю всіх українців, без різниці віровизнання.

В неділю, 25-го лютого, о год. 9-ій рано почались святочні відправи. Чину посвячення доконали Високопреосвященний Митрополит Іларіон і Високопреосвященний Архиєпископ Михаїл в асисті монтреальських священиків і тих, які прибули з усіх сторін Канади. Церква була виповнена вірними. Святочний настрій панував у душах, а серце наповнювалось радістю, що діждались цієї щасливої хвилини.

Цей св. Софійський Собор своєю чудовою конструкцією не тільки нагадуватиме нам кожночасно Золотоверхий Київ, але також закликатиме до молитви і праці для нашої, хоч далекої, але такої близької нашому серцю, України. Коли там на рідних землях, сатана комуніст - безбожник нищить наші золотоверхі церкви - святині, коли там „ворог навіть молитись не дасть", тут у вільній країні, просторій Канаді, виростають нові храми на славу Богові й Україні.

Собор св. Софії у Монтреалі збудувався великою й тяжкою працею вірних, але найбільша в цьому заслуга настоятеля о. митрата В. Слюзаря. Тридцять шість літ витривалої праці у Винограднику Божому і то в цьому ж самому місті — це ознака великої пошани і любови вірних до свойого провідника, який ніколи не жалів ні часу ні труду для них. Відданий церкві і народові невпинно працював і працює о. митрат В. Слюзар враз зі своєю сотрудницею Добродійкою Слюзар.

В цьому бенкеті, який відбувся в просторій залі словацького дому, взяло участь понад тисячу людей, між ними представники майже всіх українських організацій. Із промовців слід згадати о. митрата В. Слюзаря, який зворушливо промовляв. Його голос дрижав від радости й щастя, бо сповнилось його гаряче бажання — посвячення наріжного каменя і відкриття Собору. До своїх вірних він звернувся словами повними любови і признання за виконаня цього діла. Бо ж тільки завдяки їхній витривалій і тяжкій праці збудувався цей величний собор. Гучні оплески посипались по залі. О. Митрат вірить глибоко, що біля собору збудується Народний Дім і резиденція для священиків.

Палкі і повні віри слова добивались до найглибших закутин серця і закликали до праці для добра церкви і народу.

Хай Господь винагородить нашого Настоятеля о. митрата В. Слюзаря, отця І. Стуса і всіх вірних обильними ласками за ревну працю і жертвенність на храм Божий і увітчає їх успіхами в дальшій праці для слави Божої і українського народу.

Люба Гарбачевська

ХОР „ДУМКА" І УМІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ В ІМПРЕЗІ ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА В НЮ ЙОРКУ

В суботу 14-го квітня ц. р. Українська Студентська Громада в Ню Йорку влаштовує великий мистецький вечір в залі Вашингтон Ірвінг Гайскул при 16-ій вул. і Ірвінг Плейс. Початок о год. 7:30 вечором. В програму увійдуть гагілки і весняники у виконанні мішаного хору „Думка", виступ смичкової оркестри Українського Музичного Інституту під мистецьким керівництвом дир. Цісика, рецитації п. Л. Крушельницької і сольоспів барилтона О. Стецури при фортепіяновому супроводі п. Р. Стецури. Треба відзначити, що всі учасники імпрези зреклися свого гонорару в користь Фонду Катедри Українознавства, на цілі якого призначений увесь чистий прибуток.

Під час імпрези будуть вильосовані образ „Кетскільські гори" роботи відомого мистця М. Мороза, який він подарував на ФКУ та золотий годинник, що його подарувала українська ювелірня „Мета". Всім фундаторам катедри українознавства з Ню Йорку, що вплатили повністю сто долярів або більше, будуть роздані фундаторські грамоти.

Н. В.

ВІДДІТЬ У ДЕТЕЙНИ ЩАДЖЕННЯ КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГ

КАНАДІЙСЬКИЙ НАУКОВИЙ КВАРТАЛЬНИК ПРО УКРАЇНУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

селі, де Україна мала свій власний павільйон і репрезентувала цілий СССР. Поряд з цим совєтська преса вміщувала перестороги проти надмірно щирих зв'язків українців з чужоземцями, закликаючи до осторожности супроти закордонних впливів, які просякають в Україну через „туристів, радіопередачі, фільми та видання". Значить, не зважаючи на всі заходи Москви і партії, українська молодь та технократія все ще спроможні „заразитися" культурою і естетикою вільного світу.

Автор статті підкреслює, що Москва має велику трудність на своєму русифікаційному шляху: вона мусить давати певні пільги поневоленим народам, але водночас втримувати їх на прив'язі, щоб, бува, не вирвалися з-під її впливів. Доказом цього є кампанія проти прем'єр - міністра Діфенбейкера, який перед усім світом заперечив твердження Москви про те, що Україна є нібито вільною і суверенною державою.

У своїх висновках автор статті каже, що від 1958 до 1961-го року Москва присудила Україні виконувати ролю — зразкової комуністичної країни для пропаганди серед афро - азійських народів. Підсилений економічний і культурний обмін між Україною і сателітніми державами має на меті зв'язати цих сателітів Москви з економікою і культурою Совєтського Союзу, але цей обмін дає також побічні наслідки: Україна виходить із східньо - европейські сусіди України звикають до існування тридцятилітньої ізоляції, а ня окремого народу, з яким можна і варто дружньо жити.

І це є найслабша ланка в комуністичному таборі під проводом Москви: економічне і культурне зростання поневолених Москвою народів і встановлювання дружніх взаємовідносин із зовнішнім світом, на що Москва хоч-не-хоч мусить погоджуватися, принаймні в обмеженому засягу.

На жаль, Захід — за винятком Великобританії у 1947 році, коли британський уряд пропонував встановити дипломатичні взаємовідносини з Києвом — занедбав використати цю можливість на добро тим народам і на свою користь. Відмовляючись від нагоди встановити безпосередні дипломатичні зв'язки з Україною, держави Заходу насправді допомагають зміцнювати позицію Москви в Україні.

Такий в основному, зміст статті Романа Олійника в квартальнику „Інтернешенел Джорнел". Стаття написана для чужомовного читача і базується на засновках і матеріялах доповіді, яку цей публіцист відчитав минулого року на конференції Канадійської Асоціяції Політичних Наук.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

● „Освальд Бурггардт — Юрій Клен — Життя і твори" — під такою назвою виходить німецькою мовою книга Йозефіни Бурггардт, сестри цього видатного українського поета, німецького походження. Публікує книгу відоме із своїх видань про Україну й українську культуру мюнхенське видавництво Україна — „Ферлаг Україне" (Verlag Ukraine, Muenchen 5, Rumfordstrasse 29).

● У двадцятиліття смерти Олени Теліги 64-ий Відділ СУА у Ню Йорку влаштовує в суботу дня 31 березня ц. р. о год. 8-ій вечора у власній домівці, кімната ч. 31 в Українському Народному Домі при 142 Другій Авеню, Вечір, присвячений пам'яті Поетеси. У програмі вечора передбачені: біографічні нотатки — що їх подасть культ.-освітня референтка Відділу Ольга Соневицька, спогади „Моє знайомство з Оленою Телігою" — Ірина Падох, рецитація Олени Теліги — Зоя Салик, фортепіян — композиції Баха у виконанні Ігоря Рака, учня УМІ, кляси проф. Ігоря Соневицького.

● Авторський вечір письменника Фотія Мелешка відбудеться заходом Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку в п'ятницю дня 30 березня ц. р. о год. 8-ій веч. В програмі вечора читання продовження роману „Три покоління" і твору „Катастрофа". В обговоренні візьмуть участь В. Чапленко, О. Балинський і Б. Ржепецький. Музичний вступ Юрка Сваричевського, учня УМІ, кляси проф. Меланії Байлової.

● Успіх українського мистця - педагога. — В суботу 17 березня відбувся в Лєнсінґ, столиці стейту Мишиґен загальностейтовий конкурс молодих піяністів, на якому першу нагороду у висоті 1.000 дол. здобув учень відомого піяніста і педагога Бориса Максимовича, вісімнадцятилітній Джеймс Токко.

Студійна (каледжова) грамота Українського Народного Союзу запевнить вашим дітям високі студії, а з ними краще й багатше життя! Не зволікайте зі забезпеченням ваших дітей!

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА
і
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА У ЗДА

діляться зі своїми Членами і Прихильниками сумною вістою, що в суботу, 24-го березня 1962 року помер в Міннеаполісі, Мінн. на 69-му році життя

✝

проф. Віктор ДОМАНИЦЬКИЙ

дійсний член НТШ,
був. ректор і організатор Українського Технічно-Господарського Інституту в Реґенсбурзі, професор УТГІ в Подєбрадах і Реґенсбурзі, професор Українського Вільного Університету в Празі і Мюнхені, визначний учений і автор численних наукових праць з ділянки агрономії і соціології.

ПОХОРОНИ — відбудуться на православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

✝

Ділимося сумною вісткою, що в дні 24-го березня 1962 року помер у Міннеаполісі

проф. Віктор ДОМАНИЦЬКИЙ

член професорського складу Української Господарської Академії в Подєбрадах та колишній ректор Українського Технічно-Господарського Інституту в Реґенсбурзі.

ПОХОРОН — відбудеться на православному цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНАЯ ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

КОНТАКТНИЙ КОМІТЕТ АБСОЛЬВЕНТІВ УГА — УТГІ

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов у Вічність дня 8-го березня 1962 року мій Дорогий і Невіджалуваний МУЖ

бл. п. Василь ЗАГАЄВИЧ

Смерть наступила нагло, внаслідку виливу крови до мозку. Пролежавши два дні в непритомности, в шпиталі — розстався із тим світом, в якому безперервно був активний, брав живу участь в громадському житті, де міг спішив іншим з допомогою і щиро займався Родиною.

Похорон відбувся в суботу, дня 10-го березня ц. р., із місцевого похоронного заведення до української католицької церкви, а звідтам на вічний спочинок на Флеглер Меморіял цвинтар у Маямі, Флорида.

Цією дорогою щиро-сердечно дякую Рідні, Приятелям та Знайомим за ласкаву участь в Панахиді і Похороні, за слова потіхи, висказані устно і письменно, за вінки і квіти. Понад все хочу подякувати о. д-рові Олексієві, пароховi маямської католицької громади за переведення Похорону, відправлення Служби Божої та виголошення зворушливої прощальної промови, а також дякую о. С. Хабурському за Богослужебну асисту в похоронній відправі.

Горем прибита:

дружина ЮЛІЯ ЗАГАЄВИЧ

Управа Кружка Приятелів Пласту
в НЮАРКУ, Н. Дж.
повідомляє, що
в суботу, 7-го квітня 1962 р.
в год. 5:00 по пол.
у домівці ПЛАСТУ, при 9 Белмонт Еве. в НЮАРКУ
— відбудуться —
Річні Звичайні ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
зі звичайним порядком нарад.
Управа запрошує на Збори членів Пласт-Прияту, Батьків пластової молоді та Громадянство, заінтересованих життям Станиці Пласту в Нюарку.
УПРАВА КРУЖКА ПРИЯТЕЛІВ ПЛАСТУ в НЮАРКУ

Увага! НОВІ ПЛАСТИНКИ Увага!
Нова пластинка „Пісні України" — „ТИХО НАД РІЧКОЮ" — це найкращий подарунок на Великдень, чи з нагоди родинних оказій. До цієї пластинки ввійшли вибрані найновіші українські пісні, серед яких назвемо: „Тихо над річкою", „Ронить листя клен похилий", „Не питай", „Вальс кохання", „Мрії" та багато інших.
Ще не пізно також замовити іншу пластинку „Пісні України" під назвою „Любіть Україну", яка знайшла широкий відгук і високу оцінку серед любителів української музики та пісні.
Ціна кожної пластинки: 3 дол. 50 ц.
Замовлення просимо надсилати на адресу
SONG OF UKRAINE
64 Hewitt Ave. — TORONTO 3, Ontario, Canada

Комітет колишніх Учнів і Студентів
для вшанування 70-річчя
д-ра Михайла Соневицького
повідомляє, що
ЮВІЛЕЙНЕ СВЯТКУВАННЯ
— відбудеться —
в суботу, 21-го квітня 1962 р.
в год. 12:00 вполудне
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ — 142 2-га Евеню в НЮ ЙОРКУ.
Год. 11:00 перед пол., в церкві св. Юра: БОГОСЛУЖЕННЯ на інтенцію Ювілята.
Год. 12:00 впол. — ЗУСТРІЧ (година спогадів і спільний обід).
Зголошення до участи в зустрічі і спільному обіді прошу надсилати до 7-го квітня ц. р., на адреси
Mrs. Chrystyna VOYEVIDKA, 333 East 30th Street, Apt. 20 m, New York 1, N. Y.
або
Dr. Roman HOLIAT, 2810 Webb Avenue, New York 68, N. Y.

* Забезпечення коштує так мало!
* Брак забезпечення коштує так багато!
* Забезпечіться в Українському Народному Союзі!

PAID POLITICAL ANNOUNCEMENT

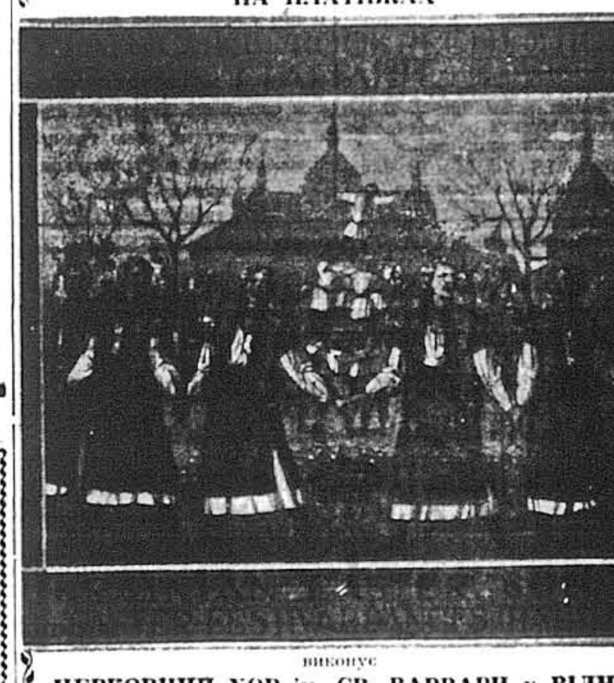
Увага! ДІТРОЙТ — ГЕМТРЕМК! Увага!
ГРОМАДЯНИ-ВИБОРЦІ УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ:
Голосуйте при виборах в ПОНЕДІЛОК, 2-го КВІТНЯ 1962 р.
на кандидата
на МЕЙОРА міста ГЕМТРЕМКУ
ВОЛТЕРА Й. ГАЙСО
Walter J. HYSO
for MAYOR of HAMTRAMCK

Через 8 років він працював в Управі міста як депутований до міського скарбника, а тепер працює як міський скарбник. Волтер Й. ГАЙСО знає знаменито потреби міста та його фінансовий стан. В. Й. ГАЙСО — це людина з новими горизонтами і він працюватиме для привернення містові ГЕМТРЕМК належного розвитку. Зміна на становищі мейора принесе тільки користь для міста!

Відділи УНСоюзу
БАСЕЙНУ ТВЕРДОГО ВУГІЛЛЯ!
В неділю, 8-го квітня 1962 р.
в год. 2:00 по полудні
в залі УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ в МекАДУ, Па., при 210 W. Blaine St. — McADOO, Pa.
— відбудуться —
ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІ ОКРУЖНІ ЗБОРИ Відділів УНСоюзу
в яких повинні взяти участь Урядовці і Конвенційні Делегати та Представники наступних Відділів УНСоюзу:
ШАМОКІН — 1
Мт КАРМЕЛ — 2
СЕНТРАЛІЯ — 90
ВЕРВИК — 164, 333
ФРЕКВИЛ — 242, 382
МАГОНОЙ ПЛЕЙН — 28, 365
МАГОНОЙ СИТІ — 305
ГЕЙЗЕЛТОН — 85, 314
КОЛДЕЙЛ — 201
МекАДУ — 7, 186
МАЙНЕРСВИЛ — 78, 265
ФРЕЛЕНД — 429
НОРТАМБЕРЛЕНД — 357
СТ. КЛЕЙР — 9, 31, 228
На Зборах будуть порушені дуже важливі та цікаві справи, зв'язані з недалекою 25-ою ювілейною Конвенцією.
У Зборах візьмуть участь:
Анна Герман,
заступниця головного предсідника УНСоюзу
та
Ярослав Падох,
головний секретар Українського Народного Союзу.
До участи в Зборах запрошені теж всі Члени УНСоюзу та широкий загал Українського Громадянства цілої околиці
ЗА УПРАВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ:
М. ГЕНТОШ, голова — І. ПЕТРУНЦЬО, секретар

Воскресні Пісні і Гагілки
НА ПЛАТІВКАХ

виконує
ЦЕРКОВНИЙ ХОР ім. СВ. ВАРВАРИ у ВІДНІ
під управою проф. А. ГНАТИШИНА.
Наспівано
11 ВОСКРЕСНИХ ПІСЕНЬ і 11 ГАГІЛОК.
Альбом з 2-ма платівками продається за $10.00,
для крамниць ГУРТОВІ ЦІНИ
Замовлення, разом з належністю слати на адресу:
DNISTER
2391 West 11th Street — CLEVELAND 13, Ohio, USA

Люба Жук в Твін-Ситі, Мінн.

Вже повні чотири роки на терені Твін-Ситі, Міннеаполісуі і Ст. Полу, Міннесота, існує мішаний Хор „Дніпро". Своє завдання українського амбасадора в галузі музичного і пісенного мистецтва Хор виконує з честю. Крім концертів темових (Шевченківський, Леонтовича, Лисенка) та громадських виступів (День Державности, День Поневолених Націй) Хор щорічно дає передріздвяні концерти для своєї та американської публіки. Цього року Хор був запрошений в час Різдвяних Свят співати в Стейтовому Капітолю та в програмі Тижня Братерства. Губернатор Міннесоти високо оцінив працю Хору та його художнє значення, як одної з етнічних груп стейту, і висловив думку, що ця група мусіла б об'їхати з концертами цілий стейт, ознайомлюючи ширше громадянство з цінним вкладом українців в музичне життя Міннесоти.

Та Хор не обмежується до праці над собою.

Управа Хору дбає про збагачення духового музичного життя громадянства шляхом спонзорування мистців, музик і співаків, з інших місцевостей.

В попередні роки Твін-Ситі відвідали такі піяністи як п. Ігор Білогруд з Шикаго та п. Дарія Каранович з Ню Йорку.

24-го лютого ц. р. українці Твін - Ситі мали приємність вітати в себе спонзорований Хором „Дніпро" концерт пані Люби Жук, піяністки з Монтреалу, відомої громадянству Америки і Канади з своїх концертів та з незаперечно цінних відгуків - рецензій музикознавців і композиторів, як напр. пп. Грудин, Фоменко, Рудницький і інш.

Піяністка чарувала своїм виступом присутніх, а її виконання промовляло про високу техніку та глибоке розуміння вибраних у програму композицій. Спонзори забезпечили наймодернішу залю в Твін - Ситі, яка визначається доброю акустичністю.

Не від речі побажати громадянству уважніше ставитися до анонсів про подібні концерти та плянувати так свій час і зайняття, щоб могти більше чисельно відвідувати такі концерти. Слухачі роблять самі собі послугу, провівши вечір у мистецькій атмосфері, а мистцеві приємніше виступати перед повною залею. Це сприяє кращому взаїмному контактові між виконавцем і слухачем.

Вітаємо почин Хору в цій ділянці, сподіваємося, що такі і подібні концерти стануть частим явищем на нашому терені.

О. В-на

ПРАЦЯ
HELP WANTED FEMALE

OPERATORS
DRAPERS,
FINISHERS & EXAMINERS
з досвідом при повній або секційній праці гарного негліжу.
Добрі умовини праці.
MASONE, Inc.
40 E. 21st St., N. Y., 10th Floor
AL 4-6590

ГОСПОДИНЯ
до дому професіоналів.
Мусить любити дітей, власна кімната і лазничка і T.V. Приємний дім в Manhasset, L. I. Околиця склепів, кін і комунікацій (пару кроків). Рекомендації.
Кликати: MA 7-8924

ПОТРІБНО ЖІНКИ
для опіки над пів-інвалідною жінкою.
Кімната, харч плюс мала платня. Знаменита нагода. Приємна атмосфера.
Телеф.: HY 6-7922

ЛЕГКА ФАБРИЧНА ПРАЦЯ
при жіночих пасках. Стала праця. Досвід не потрібний.
SCHAFFER BELTS, Inc.
70 Montgomery Street
Jersey City, N. J.

ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE

TOOL & DIEMAKERS
Праця при новітніх машинах. Добра заплата. Добрі умовини праці.
NATIONAL TEL-TRONICS CORP.
52 St. Casimir Avenue
Yonkers, N. Y.
Tel.: YOnkers 8-6400

ЗВЕРХНИК — ФОРМАН
з досвідом,
що перейняв би повну відповідальність у відділі деревних виробів. Знаменита нагода. Майстерні в Rock Land County, N. Y. Потребуємо також робітників при верстатах, машиністів та механіків.
Tel.: PLaza 3-5881, Ню Йорк

МОРСЬКІ МЕХАНІКИ
з досвідом
при будові човнів довжиною до 50 стіп. Добра заплата, постійна праця треба вміти говорити, читати й писати по-англійськи.
BALDWIN BOAT BASIN
651 Atlantic Ave., Baldwin, L. I.
Tel.: BA 3-1515

РОБІТНИКИ ПРИ ВЕРСТАТАХ
з досвідом щодо канцелярійних меблів. Добра заплата, постійна праця, гарні умовини.
O. D. I.
1867 Flushing Avenue
Brooklyn, N. Y.
Tel.: EV 6-9266

МАШИНІСТ
Потрібно першорядного фахівця. Знання направи й консервації машин. Постійна праця. Працівники мусять перенестись за 400 миль від Ню Йорку.
Кликати: WOrth 6-4550

Потрібно
СУПЕРІНТЕНДЕНТА
до чистого, гарного 24-род. дому. 3-кімн. мешкання + $50.00 місячно. Мусить розумітися на малих направах.
Кликати ES 7-3484 в Брукліні після 5:00 год. по пол.

Помер приятель українців

Мюнхен, в лютому 1962 (вл). — В Штудґарті помер 20 лютого ц. р., після довгої і затяжної хвороби відомий в Німеччині приятель українців, голова Понадніціональної ІМКА, д-р Антон Грабер. Покійний походив з Юґославії. З українцями увійшов він в контакт після другої світової війни і скоро зжився з нашою громадою, а головно з працівниками української ІМКА. На протязі останніх років, керуючи понадніціональною ІМКА, до якої належать національні групи майже всіх східньо - европейських народів, виявив д-р Грабер симпатії до нашого народу і зрозуміння до наших національних проблем. Зрозуміло, що українці виявляли завжди до нього особливу пошану і підтримували його діяльність, як міжнародного діяча.

Тепер керуватиме тимчасово Понаднаціональною ІМК-ою українка Ольга Савицька (Мюнхен), що була першим заступником д-ра Грабера. Вона є також головою Української ІМКА в Німеччині і активною діячкою в Об'єднанні Українських Жінок.

Життьове забезпечення це також ощадність. В потребі одержите позику на свою грамоту.
Забезпечіться в Українському Народному Союзі.

Перші роковини смерти сл. п. Д. Галичина

(Закінчення зі стор. 1-ої)

утворення нового Відділу У. Н. Союзу імени Дмитра Галичина, який має бути живим пам'ятником для цього неструдженого союзового і загального громадського діяча. Після цього д-р Олександер Соколишин прочитав доповідь про Д. Галичина, цитуючи в ній уступи з його статтей і промов, а гол. касир УНСоюзу Р. Слободян подав характеристику громадської діяльности Д. Галичина і закликав приявних і всю українську громаду, щоб своєю працею і жертвенністю скріпила УКК, КПШ, УНС, ЗУДАК і інші установи, в яких був активним Д. Галичин, що буде найкращим пошануванням його пам'яті. З короткими спогадами та признанням для громадських чеснот Покійного Д. Галичина виступили: Павло Марко, предсідник 204 Відділу УНСоюзу, якого членом був Покійний; інж. Роман Яримович від Товариства Українських Професіоналістів, якого членом був Покійний, закликаючи всіх інтелектуалістів включитися в це Товариство; проф. Михайло Лисогір від Українського Народного Дому, членом Екзекутиви якого був Д. Галичин; д-р Іван Козак від урядовців Українського Народного Союзу та Видавництва „Свобода" як теж від ОбВУА, якого основником та кількакратним головою був Покійний; мін. Ю. Ревай, який подав практичні вказівки пошанування пам'яті Покійного, п. Ольга Ліс, і інж. Гордіюк. Брат Покійного Іван Галичин та дружина Покійного п-ні Стефанія Галичин подякою приявним замкнули ці людні поминки.

Після цього предсідник зборів д-р Я. Падох поінформував приявних про утворення нового Відділу УНСоюзу ім. Дмитра Галичина, який затвердила Екзекутива УНСоюзу, надавши йому число 19. Пані Галичин звернулася з закликом до приявних та широкої української громади вступати в ряди цього Відділу, що буде найкращим пошануванням пам'яті Покійного та найдорожчим для нього посмертним даром.

Після цієї зустрічі, відбулися збори новоутвореного Відділу, до якого на початок приступило 25 членів - основників, приєднаних п. С. Галичин (17), В. Кузьмінським (5), мґром П. Гноєм (2) і д-ром О. Соколишиним (1. До першої управи обрано: адв. Романа Олесницького, на голову, Володимира Кузьмінського, заст. голови, мґр. Петра Гоя, секретарем, Івана Головея заст. секретаря і д-ра Романа Ґоліята касиром. П. Стефанію Галичин, вдову по Покійнім Д. Галичині, обрано почесною головою Відділу, д-ра О. Соколишина, який подав ініціятиву утворення Відділу, почесним основником. Зборами проводила Президія в особах адв. Р. Олесницького і д-ра О. Соколишина. Приявні члени основники зобов'язалися до дня Конвенції доповнити Відділ до 50 членів, а до кінця року до повної сотні. В залі зборів був вперше виставлений великий портрет Покійного Дмитра Галичина, роботи мистця Р. Пачовського, під яким д-р Соколишин влаштував виставку знимок Покійного та деяких його статтей.

В понеділок 26-го ц. м. в церкві св. Петра і Павла в Джерзі Ситі, осідку Головної Канцелярії УНСоюзу, відбулася поминальна Служба Божа з Панахидою в перші роковини смерти гол. предсідника УНСоюзу Дмитра Галичина, замовлена УНСоюзом та Видавництвом „Свобода". Службу Божу відправив всч. о. Кіндій, а Панахиду всч. о. Вачинський. У відправах взяли участь члени Екзекутиви та урядовці УНСоюзу і Видавництва „Свобода".

● **Кардинал Ню Йорку** Френсіс Спеллман видав пастирське послання з приводу Великого посту, в якому закликає вірних 402 парохій своєї дієцезії скласти одноденний заробіток на добродійні цілі. Він сподівається, що ця збірка від хати до хати дасть понад дол. 3,392,000.

Хор ім. Митрополита Шептицького в Ню Йорку

По завершенні початкової ініціятивно - організаційної праці, 4-го березня відбулись основуючі загальні збори хору, який співає кожної неділі в церкві св. Юра на Службі Божій о год. 12-ій вполудне під диригентурою проф. Романа Левицького.

Перша проба цього хору відбулась 17-го вересня 1961 року, а місяць пізніше зачав він вже співати на Службі Божій — „дванадцятці" в церкві св. Юра. Ціллю хору є організація людей доброї волі для плекання церковної музики, співу й напівів українського церковного обряду, популяризація українського церковного хорового мистецтва та нашого східнього українського католицького обряду серед американців та інших чужинців, влаштовування по змозі щороку святочної академії в честь патрона хору, збирання та впорядковування музичних творів української церковної та релігійної тематики.

По змовленні молитви „Отче Наш" — почесним головою президії зборів отцем ігуменом д-ром Катрієм, діючий голова зборів — інж. Володимир Богачевський при співпраці заступниці голови — пані Анни Дерлиці та секретаря — інж. Юліяна Фриза, проводив зборами. Загальний білянс дотеперішньої праці та касовий звіт хору подав інж. Зиновій Гловяк.

На пропозицію номінаційної комісії — інж. Лева Мащака, проф. Миколи Ничая та Володимира Слижа вибрано одноголосно управу хору в складі: інж. Евген Макар — голова, Мирослав Кулинич — заступник голови та бібліотекар, Марійка Олинець — секретарка, інж. Зиновій Гловяк — скарбник, Хабурський — господар (присутність мужчин на пробах), Ярослава Білик — присутність пань на пробах, проф. Роман Левицький — диригент хору. Дириґентом-заступником вибрано проф. Миколу Ничая. На голову Контрольної Комісії хору вибрано — інж. Володимира Богачевського, заступником голови — Володимира Ренера, членом комісії — Анну Король та двох заступників — Олю Ляхович та Марію Марко.

Опісля обговорено та затверджено статут хору, передискутовано біжучі справи хору та пляни на будуче. Збори пройшли в діловій атмосфері.

В. Б.

Передконвенційні наради у Філядельфії

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ду, є в першу чергу перевірити дотеперішній розвиток, теперішній стан та плянувати на майбутнє. Тому важливо, щоб усі делеґати були познайомлені із звітами Головного Уряду, що будуть надруковані і розіслані їм на деякий час перед конвенцією, щоб вони читали видання УНСоюзу та брали найактивнішу участь у союзовому і громадському житті. В підготові до конвенції, зокрема коли мова про опіку гостями, допомагає Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Йорку з адв. Іваном Флисом на чолі. Є всі вигляди на те, що це буде одна з найвеличавіших конвенцій в історії УНС.

Предсідник нарад д-р Вол. Ґалан інформував учасників зокрема про результати перевірки майна, діловодства та організаційного стану, яку перевела очолювана ним Головна Контрольна Комісія впродовж тільки що минулого тижня. Д-р Ґалан твердив, що перевірка виявила не тільки в найбільшому порядку все діловодство цієї великої організації, але й виразні тенденції її нового могутнього розвитку в усіх ділянках, якщо до нього приложиться праці і зусиль. Головні радні Іван Оденинський і Олена Штогрин та інші учасники зборів в дебатах висловили багато вартісних думок і плянів щодо праці, яка могла б забезпечити успіх недалекої конвенції та дальший ріст і розвиток УНСоюзу у майбутньому.

● **Секретар здоров'я**, виховання і добродійности, Абрагам А. Вібікофф висловив надію, що впродовж однієї ґенерації вдасться взяти під повну контролю умові недуги, які тепер є дуже поширені, і важко їх вповні виліковувати.

Зі спорту

МІЖНАРОДНА ФУТБОЛЬНА ЛІГА ПЛЯНУЄ НОВИЙ СЕЗОН

Третій сезон Міжнародної Футбольної Ліги почнеться цього року 20-го травня подвійними змаганнями на стадіоні острова Ренделс в Ню Йорку. В цьому сезоні турнір М. М. Ліги відбуватиметься в двох групах, обидві по шість клюбів — репрезентантів різних країн. В першій групі гратимуть дружини з Бразилії, Італії, Мехіко, Німеччини, Шотляндії і Юґославії. В грах другої групи візьмуть участь представники країн: Австрії, Еспанії, Мадярщині, Польщі, Портуґалії і Швеції.

В цьому році не буде в турнірі представника ЗДА і Канади, як це було в попередніх сезонах М. Ф. Ліги. Ще досі не устійнено листи клюбів, які заступатимуть згадані країни, але переговори йдуть в тому напрямі, щоб вибрати кращі дружини цих країн і вже пороблено перші кроки для законтрактування ось таких клюбів: „Америка" — Бразилія, „Ґвадаляхара" — Мехіко (противник „Тризуба" в змаганнях за першість Середньої і Північної Америки), „Ротлінґен" — Німеччина, „Гайдук" — Юґославія, „Вісна" — Асторія, „Сараґоса" — Еспанія, М. Т. К. — Мадярщина, „Ґурнік" — Польща, „Белененсес" — Портуґалія і „Ельфсборґ" — Швеція.

Змагання відбуватимуться в неділі і святочні дні, та лише один раз в суботу, усі на стадіоні Ренделс за вийнятком шести зустрічей обидвох груп, з яких чотири розіграють в Шикаґо, та по одних у Ґвадаляхара в Мехіко і в Чікопі, Масс.

Переможець минулорічних гор М. Ф. Ліги — чеська „Дукля" приїде на дві елімінаційні гри з чемпіоном першої групи. Опісля переможець цієї елімінації зустрінеться у фіналі в половині серпня з чемпіоном другої групи.

в. с.

ВІДБИВАНКОВИЙ ТУРНІР СУАСТ — ПІВНІЧ „ЛЕВИ" І „КРИЛА" ПЕРШУНАМИ ТУРНІРУ

Шикаґо, Ілл. — В суботу 17-го березня відбувся Відбиванковий Турнір за першенство СУАСТ — Північ, делеґатури УСУНК-у. У турнірі, що відбувався в руханкових залях Гумбольдт парку, брали участь чоловічі, жіночі і юнацькі відбиванкові дружини таких товариств: „Леви" — дві дружини: чоловіча й жіноча, СК СУМА „Крила" — три дружини: дві жіночі й одна юнаків і одна жіноча, Ветерани ОбВУ: одна дружина і УСТ „Черник" — Дітройт — дві дружини: чоловіча й жіноча. — Організатором турніру був СУАСТ — „Леви".

Відбиванковий Турнір проходив за системою кожний з кожним по два сети.

У чоловічих конкуренціях, як можна було сподіватися, перше місце взяла сильна шістка „Левів", яка грала в такому складі: Ігор Білинський, Зенон Пігуш, Микола Кочерга, Зенон Форович, Андрій Гриневич і Крист Зьоло.

Чоловічі висліди: „Леви" — Черник 2:0. — „Леви" — Ветерани ОбВУ 2:0. — Черник — Ветерани ОбВУ 2:0.

Табеля:

„Леви" 4 точки; Черник 2 точки; Ветерани ОбВУ 0 точок.— Чоловіча відбиванкова дружина „Левів" ще в двох понадпрограмових сетах легко перемогла добру шістку Черника з рахунком 2:0.

У жіночих конкуренціях перше місце взяла добра та збалянсована шістка молодих сумівок „Крила А", яка у фіналі перемогла теж добру, але не зовсім збалянсовану шістку „Левів" з рахунком 2:0 (15:10, 15:8).

Жіноча дружина „Левів" грала в такому складі: Білинська, Дика, Пілецька, Хоркава, Лушпинська, Соколовська, Стрийська і Миколишин.

Табеля жіночих конкуренцій:

СК СУМА „Крила А"	точ.	7:1
УАСТ „Леви"	"	6:2
Пласт — Шикаґо	"	4:4
Черник — Дітройт	"	3:5
СК СУМА „Крила Б"	"	0:8

У конкуренції юнаків брали участь три дружини місцевого Пласту (Школа Українознавства) та молоді сумівці СК „Крила", які взяли перше місце.

Табеля юнаків:

СК СУМА „Крила"	точ.	6:0
7-ий курінь Пласт-у	"	4:2
Пласт Підгот. курінь	"	2:4
Пласт Школа Українозн.	"	0:6

Після Турніру відбулося прийняття в домівці „Левів", на якому управа СУАСТ-Північ роздала грамоти першунам турніру.

З'їзд і нова управа СУАСТ-Північ.

Після Відбиванкового Турніру відбувся З'їзд СУАСТ — Північ в домівці СУМА, на якому вибрано нову управу в такому складі: Юрій Кузик — голова; Евген Обухівський — заст. голови; Дмитро Баґрій — секретар; Микола Кочерга — організ. референт; Ярослав Куляс — референт преси. — Контрольна Комісія: Р. Припхан, С. Гораленський, П. Куліш.

Петро Головатий

У Женеві відбулась остання „спокійна" розмова Діна Раска з Громиком

Женева. — Державний секретар Дін Раск і совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико відбули в минулий понеділок нову довгу розмову, яка тривала три години і 45 хвилин та яку згодом схарактеризовано, як „спокійну, ділову й відповідальну", але — „безуспішну". Та розмова закінчила „першу стадію" Женевських нарад. Дін Раск має ще виголосити промову на пленарному засіданні 17-членної конференції роззброєння, після чого негайно відлетить до Вашинґтону. Він не має заміру вертатись до Женеви, хіба тільки у випадку якоїсь „основної зміни". В цьому тижні повернуться теж до Лондону британський міністер закордонних справ лорд Гюм та, мабуть, до Москви — Громико. Хоч Женевські двотижневі розмови на міністерському рівені не дали ніякого позитивного висліду в ніодній із заторкуваних справ, проте ніодна сторона не хоче зривати їх та, навпаки, обидві підкреслюють бажання підтримувати далі „контакт". Західні коментатори вбачають у цьому мовчазне порозуміння, щоб „жити і дати жити другому", себто продовжувати никішній стан провізорії в справах Німеччини, Берліну й роззброєння. Західні чинники висловлюють надію, що в ділянці роззброєння прийде до співпраці в мирному досліджуванні міжплянетного простору та — може — буде порозуміння щодо договору про забезпеку проти несподіваної атаки, але такий договір мав би теж тільки радше маніфестаційно-психологічне, а не реальне значення, поки Совєти не дозволяють на перебування на їх території ніякої міжнародної комісії.

В Арґентині обкидали яйцями князя Филипа

Буенос Айрес.— Праве крило націоналістичної молоді демонструвало 24-го березня проти англійського князя Единбурґу Филипа, чоловіка королеви Єлисавети II, і обкидали його яйцями і дозрілими помідорами, коли він відвідував Британський культурний інститут. Одно яйце вцілило князя в плече, а один помідор занечистив його убрання. Демонстранти були члени націоналістичної католицької молоді, яка вважає англійців за „імперіялістів". Поліція заарештувала демонстрантів, але англійський амбасадор просив їх випустити з осторогою, щоб не робили цього вдруге, бо князь не має стільки убрань, щоб міг їх міняти часто. Князь продовжував свою візиту згідно з пляном. Амбасадор обчистив йому убрання, а увечері князь переодягнувся в інше убрання.

● **Пані Джаклін Кеннеді** заявила пакистанському президентові Мохаммедові Аюб Ханові, що завжди мріяла, щоб побачити славні Сади Шалямар, називані одним із чудес світу, але не думала, що вони аж такі прегарні. Президент Аюб Хан подарував пані Кеннеді чистокровного расового карого коня. Коли того коня перевезуть до ЗДА, то він стоятиме ще місяць в карантанні ниці в Кліфтоні в Ню Джерзі, поки пані Кеннеді зможе забрати собі його.

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel.: GR 3-3550 New York City
ПИСАНКИ різьблені (дерев'яні) — у вел. виборі.

РОЗШУКИ

Іван ШЕРЕМЕТА пошукує:
Михайла ШЕРЕМЕТУ,
з батьків Григорія і Марії, народжений 1923 р. в СССР. Останньо знаходився у м. Вупперталь, Німеччина, та
Данила ШЕРЕМЕТУ,
з батьків Григорія і Марії, народженого в місяці грудні 1918 року. Останньо 1944 р. знаходився в м. Штутґарті, Німеччина. Хто знав би про них, прошу писати на адресу:
J. MATKOWSKY
R. R. 1. Beamsville, Ont., Canada

ДО ВИНАЙМУ

ДО ВИНАЙМУ 4 КІМНАТИ,
зі всіми уліпшеннями. Гарна околиця, добра транспортація.
Голоситись:
Ник ЗАМОСЦЯНСЬКИЙ
451 Wyona St., Brooklyn 7, N. Y.
Tel.: DI 2-4975

BUSINESS OPPORTUNITY

BROOKLYN
BADGE FACTORY — заснована тому 80 років. Власний будинок — повне влаштування, ідеальне для спільників. Готова до провадження, на скорий продаж із втратою. Малий завдаток. Не пропустіть цієї нагоди.
Телеф. власника: MA 4-4064

REAL ESTATE

ДОМИ на ПРОДАЖ
GREENPOINT: 8-род., мур. дім, олив. огрівання, 5 і 6 кімнатних мешкань. Дохід $5,000. Ціна $24,000. Готівки $8,000.
MANHATTAN: 9-род. дім, 4 і 5 кімн. мешкання. Дохід $9,250. Ціна $52,000. Готівки $17,000.
MANHATTAN: 24-род. дім. ол. огрів. 3 і 4 кімнатні мешкання. Дохід $11,000. Ціна — $38,000. Готівки $10,000.
ДІМ, 16 кімн., 10 акрів землі, озеро. Дохід з дому $7,000. Ціна $28,000. Готівки $8,000. 90 миль від Ню Йорку.
ГОТЕЛЬ НЮ ЙОРК, 79th St. W. 11½ років ліз. Ціна $75,000. Готівки $40,000. Чистий дохід $26,500. Врутто дох. $105,000.
JOHN HALAWAJ
REAL ESTATE SALES
330 East 9th Street
New York 3, N. Y. — GR 5-1351

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

FUNERAL DIRECTORS

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N. Y. (9)
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey
801 Springfield Av.
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ.
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 4812. Вертаються до табору.

— Я тільки хотів би знати, — сказав Тарзан, коли вони воліклися до табору, — як довго були ви непритомні під час епізоду з ґорилею?

Чарлз із здивуванням поглянув. — Оттак із годину, гадаю... Або що?

— Гаразд, — шепнув Тарзан. — Це значить, що ми мусимо сполягати на слово вашої жінки про те, що дійсно сталося...

UNITED REAL ESTATE CO.
ОДИНОКЕ УКРАЇНСЬКЕ БЮРО на КВІНСІ
ДОМИ — у всіх околицях Ню Йорку
МОРҐЕДЖІ — всіх категорій
ІНВЕСТИЦІЇ — в реальностях і торговельних об'єктах
Наші успіхи за останні роки є найкращим доказом солідної фахової обслуги. — На цьогорічний весняний сезон ми приготовили ще більший вибір домів. — При купні нових будинків ми радимо, звернутися до нас за фаховою оцінкою і опінією про дуже важні фактори, щоб пізніше уникнути коштів із-за несолідних будівничих.
В. Кузьминський
170-13 HILLSIDE AVE. — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

ЗДОРОВІТЬ НА ВЕЛИКДЕНЬ
ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ
Прегарними
КАРТКАМИ
в кольорах, з гарними українськими святочними побажаннями.
КАРТКИ ВИГОТОВЛЕНІ НА ПІДСТАВІ ОРИҐІНАЛЬНИХ ВЗІРЦІВ ЗНАНИХ УКРАЇНСЬКИХ АРТИСТІВ-МАЛЯРІВ
Найбільший вибір у Книгарні „СВОБОДИ"
Ціна — 10 ц. за штуку
Svoboda Book Store
83 GRAND STREET JERSEY CITY 3, N. J.